

Znak sprawy: DDP-5.457.1.2019

DECYZJA
W SPRAWIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 listopada 2019 r. o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej zastosowania art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2161 i 2383 oraz z 2019 r. poz. 1815), w zakresie obowiązku wpłat na Fundusz Dróg Samorządowych przez wnioskodawcę, stwierdzam, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 15 listopada 2019 r. – **jest nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

1. Opis stanu faktycznego

Spółka akcyjna, zwana dalej „wnioskodawcą”, pismem z dnia 15 listopada 2019 r., doręczonym w dniu 21 listopada 2019 r., złożyła do Ministerstwa Infrastruktury wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych, zwanej dalej „ustawą o FDS”, na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”. Wnioskodawca zawarł w związku z tym następujące pytanie – czy jest zobowiązany do wpłat na Fundusz Dróg Samorządowych, zwany dalej „FDS”, 7,5% zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o FDS.

Opisując stan faktyczny wnioskodawca wskazał, że jest jednoosobową spółką akcyjną Skarbu Państwa, która tworzy radiofonie publiczną zgodnie z art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2019 r. poz. 361). Właścicielem 100% akcji wnioskodawcy jest Skarb Państwa. Jednocześnie do wnioskodawcy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 426 i 492), zwanej dalej „ustawą o wpłatach”, zgodnie z jej art. 7 pkt 2 lit. c.

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

2. Stanowisko wnioskodawcy w sprawie

Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko w sprawie wskazując, co następuje. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o FDS przez spółkę rozumie się spółkę w rozumieniu art. 1 ustawy o wpłatach, z wyłączeniem spółki będącej operatorem systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.). Z kolei zgodnie z art. 1 ustawy o wpłatach, przepisy tej ustawy, z zastrzeżeniem art. 7, stosuje się do:

- 1) jednoosobowych spółek Skarbu Państwa;
- 2) spółek, w których wszystkie akcje (udziały) są własnością Skarbu Państwa, z wyjątkiem akcji (udziałów) nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Wnioskodawca stwierdził, że jest tym samym spółką w rozumieniu art. 1 ustawy o wpłatach. Z kolei w myśl art. 7 pkt 2 lit. c ustawy o wpłatach, nie stosuje się jej do jednoosobowych spółek Skarbu Państwa działających na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji. W konsekwencji, ustawy o wpłatach nie stosuje się do wnioskodawcy.

Zgodnie zaś z art. 5 ust. 7 ustawy o FDS naczelnicy urzędów skarbowych, na żądanie ministra właściwego do spraw transportu, są zobowiązani do przekazania informacji o wysokości zysku spółek po opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Informacje te są przekazywane przez spółki Skarbu Państwa na podstawie deklaracji określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 lutego 1996 r. w sprawie określenia trybu i terminów dokonywania wpłat z zysku oraz składania deklaracji przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, a także określenia wzorów tych deklaracji (Dz. U. poz. 100, z późn. zm.).

W związku z powyższym, skoro do wnioskodawcy nie mają zastosowania przepisy ustawy o wpłatach, w ocenie wnioskodawcy nie jest on zobowiązany do dokonywania wpłat na FDS, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o FDS. Wnioskodawca nie jest także zobowiązany do składania deklaracji, o których mowa powyżej. Tym samym naczelnik urzędu skarbowego nie byłby w stanie wypełnić obowiązku przekazania informacji, wynikającego z art. 5 ust. 7 ustawy o FDS, co w ocenie wnioskodawcy jest kolejnym potwierdzeniem jego stanowiska o braku obowiązku wpłat na FDS.

3. Ocena dopuszczalności wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej oraz spełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych

Zgodnie z art. 34 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z art. 34 ust. 2 ww. ustawy, wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

Przechodząc do oceny czy w przedmiotowej sprawie spełnione są wymagania określone powyżej, wskazać po pierwsze należy, że wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej złożył przedsiębiorca. Jak wynika ze złożonego wniosku, wnioskodawca jest bowiem zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców (nr KRS).

W dalszej kolejności zauważyć należy, że Minister Infrastruktury jako dysponent FDS (art. 3 ust. 2 ustawy o FDS) jest właściwym organem do wydania interpretacji indywidualnej, która dotyczy obowiązku dokonywania przez wnioskodawcę wpłat na rzecz FDS.

Nie ulega również wątpliwości, że wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczy zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej. Przedmiotem wniosku jest bowiem art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o FDS, który nakłada na spółki Skarbu Państwa obowiązek dokonywania wpłat z zysku do FDS. Powyższe wpłaty stanowiące przychód państwowego funduszu celowego jakim jest FDS (art. 3 ust. 1 ustawy o FDS) są niewątpliwie daniną publiczną.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej został złożony w indywidualnej sprawie dotyczącej przedsiębiorcy, ponieważ ma na celu wyjaśnienie konieczności stosowania przez wnioskodawcę przepisu, z którego wynika obowiązek przekazywania przez spółki Skarbu Państwa części uzyskanego zysku do funduszu celowego.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczy zarówno zaistniałego stanu faktycznego, jak i zdarzeń przyszłych, ponieważ dotyczy wykonywania przez wnioskodawcę obowiązku przekazywania corocznych wpłat na FDS, poczynając od roku 2019 (w zakresie zysku za rok 2018), w przypadku gdy osiągnie on zysk.

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że wniosek o udzielenie interpretacji indywidualnej wypełnia przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2 Prawa przedsiębiorców.

Przedmiotowy wniosek powinien również spełniać wymogi formalne określone w art. 34 ust. 3, 4 i 6 Prawa przedsiębiorców. W tym zakresie wskazać należy, że we wniosku podane zostały: firma przedsiębiorcy oraz jego numer identyfikacji podatkowej i adres siedziby. Od wniosku została również uiszczona opłata w wysokości 40 zł z zachowaniem terminu określonego w art. 34 ust. 6 ustawy Prawa przedsiębiorców.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że wniosek spełnia wszystkie wymogi formalne wynikające z przepisów prawa, co umożliwia Ministrowi Infrastruktury wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców.

4. Wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o FDS, środki FDS pochodzą m.in. z wpłat spółek w wysokości 7,5% ich zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Przedmiotowa ustawa w art. 2 ust. 1 pkt 3 definiuje spółkę zobowiązaną do dokonywania ww. wpłat jako spółkę w rozumieniu art. 1 ustawy o wpłatach, z wyłączeniem spółki będącej operatorem systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy - Prawo energetyczne.

W art. 1 ustawy o wpłatach wymieniono z kolei jednoosobowe spółki Skarbu Państwa oraz spółki, w których wszystkie akcje (udziały) są własnością Skarbu Państwa, z wyjątkiem akcji (udziałów) nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Są to więc spółki, które na mocy ustawy o FDS są obowiązane do dokonywania corocznych wpłat na FDS, jeśli oczywiście uzyskają zysk za dany rok kalendarzowy.

Zamiar ustawodawcy objęcia wymienionych spółek omawianym obowiązkiem ma potwierdzenie w uzasadnieniu do projektu ustawy o FDS, który został skierowany do Sejmu RP (druk sejmowy nr 2859). W uzasadnieniu tym podkreślono, że „zdefiniowano pojęcie „spółek” w celu jednoznacznego wskazania, że wyłącznie jednoosobowe spółki Skarbu Państwa oraz spółki, w których wszystkie akcje (udziały) są

własnością Skarbu Państwa (z wyjątkiem akcji albo udziałów nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w odrębnych przepisach), będą obowiązane przekazywać procent z zysku na rzecz FDS.”

Jednocześnie zakres odesłania do art. 1 ustawy o wpłatach ograniczono poprzez wyłączenie spółek będących operatorami systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy - Prawo energetyczne. Ustawa o FDS poza ww. regulacją nie zawiera żadnych innych norm, które wyłączałyby czy zwalniały określone kategorie czy rodzaje spółek z obowiązku dokonywania wpłat na FDS. W szczególności nie ma tu mowy o takim wyłączeniu lub zwolnieniu w odniesieniu do spółek, które tworzą radiofonię publiczną, do których zalicza się wnioskodawcę.

W konsekwencji należy jednoznacznie stwierdzić, że wnioskodawca -

- jest obowiązany dokonywać do FDS wpłat w wysokości 7,5% jej zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Przedmiotowych wpłat dokonuje się co roku w terminie 14 dni po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego spółki albo sporządzeniu rocznego sprawozdania finansowego spółki, jeśli zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351) nie występuje obowiązek zatwierdzenia tego sprawozdania. Zastrzec należy, że do omawianych wpłat stosuje się odpowiednio przepisy działów III i IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), co w szczególności oznacza, że w przypadku niedokonania wpłaty w terminie określonym w art. 5 ust. 4 ustawy o FDS, od należnej na rzecz FDS kwoty nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych.

Odnosząc się do stanowiska wnioskodawcy podkreślić należy, że to ustawa o FDS, a nie ustawa o wpłatach jest aktem prawnym, które nakłada na określone spółki Skarbu Państwa obowiązek dokonywania wpłat do FDS i określa sposób jego realizacji. Ustawa o FDS odsyła do ustawy o wpłatach jedynie w zakresie definicji spółek podlegających powyższemu obowiązkowi. Ustawa o FDS nie określa natomiast obowiązku wpłat do FDS na tych samych zasadach jak ustawa o wpłatach, ani nie wskazuje, że obowiązek dokonywania wpłat przez spółki Skarbu Państwa kształtuje się w identyczny sposób jak obowiązek dokonywania przez te spółki wpłat, o których mowa w ustawie o wpłatach.

Innymi słowy, odesłanie zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o FDS odnosi się wyłącznie do sposobu rozumienia pojęcia spółek Skarbu Państwa w ustawie o wpłatach, nie odwołując się natomiast do zakresu stosowania ustawy o wpłatach. Odesłanie do ustawy o wpłatach ma tu więc charakter punktowy, co oznacza, że w pozostałym zakresie nie ma podstaw do stosowania przepisów ustawy o wpłatach, w tym jej art. 7, na który powołuje się wnioskodawca, twierdząc, że nie ma obowiązku wpłacania kwot na rzecz FDS.

W konsekwencji należy przyjąć, że mamy co do zasady do czynienia w ustawie FDS z samoistną i kompleksową regulacją ustanawiającą odrębny od ustawy o wpłatach obowiązek i tryb dokonywania ponoszenia przez spółki Skarbu Państwa ciężarów publicznych na rzecz sektora finansów publicznych (FDS jako fundusz celowy należy do tego sektora). Ustawa o FDS określa bowiem podmioty zobowiązane do dokonywania wpłat (z wykorzystaniem odesłania do ustawy o wpłatach w zakresie rozumienia pojęcia spółki), sposób ustalania wysokości należnych wpłat oraz termin ich dokonywania, a także wskazuje sposób ustalania i dochodzenia przez ministra właściwego do spraw transportu tych należności na wypadek naruszenia obowiązku ustawowego przez zobowiązaną spółkę (art. 5 ust. 5 i 6 ustawy o FDS).

Co istotne, ustawa o FDS zawiera również w powołanym już art. 2 ust. 1 pkt 3 swoją autonomiczną regulację wyłączającą spółki określonej kategorii z obowiązku dokonywania wpłat do FDS, stanowiącą w istocie zwolnienie z przedmiotowego obowiązku spółek będących operatorami systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy - Prawo energetyczne.

Nie jest przy tym prawidłowe powołanie się przez wnioskodawcę na przepisy ustawy o wpłatach, które dotyczą obowiązku składania deklaracji o wysokości zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym (art. 2 tej ustawy) jako uzasadnienie stanowiska zaprezentowanego we wniosku. Ustawa o FDS nie przewiduje bowiem analogicznego rozwiązania dla wpłat, które są dokonywane na rzecz FDS przez spółki Skarbu Państwa.

Dodać należy, że Minister Infrastruktury jako organ odpowiedzialny za egzekucję obowiązku dokonywania wpłat, a także weryfikację prawidłowości i terminowości tych wpłat, może korzystać ze wszelkich prawnie dopuszczonych sposobów ustalania, czy dana spółka uzyskała zysk za poprzedni rok obrotowy oraz wysokości tego zysku. Rozważania w przedmiotowym zakresie w żaden sposób nie wpłyną jednak na istotę sprawy, to jest na istnienie obowiązku dokonywania wpłat przez obowiązane do tego spółki, w tym wnioskodawcę, na rzecz FDS na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o FDS.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Informuję, że zgodnie z art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, niniejsza interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla wnioskodawcy, z tym że nie może on być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Stosownie natomiast do art. 35 ust. 2 Prawa przedsiębiorców, przedmiotowa interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla wnioskodawcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

POUCZENIE

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730, 1133 i 2196) w związku z art. 34 ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292), od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Infrastruktury z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej decyzji.

Zgodnie z art. 127a ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku. Z dniem doręczenia Ministrowi Infrastruktury oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Wówczas stronie nie przysługuje prawo do złożenia skargi na tę decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może na podstawie art. 50, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) wnieść do Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Infrastruktury.

Zgodnie z § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193, z 2006 r. poz. 322 oraz z 2017 r. poz. 2263) wpis stały od skargi wynosi 200 zł.

Na podstawie art. 243 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, na wniosek strony złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie, może być jej przyznane prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy może obejmować zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
/-/
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

Otrzymują:

1.

2. a/a